

ÚTI BESZÁMOLÓ

Kocsis Klára

Szegedi Deák Ferenc Gimnázium

„Élmény a tanárnak, élmény a diáknak”

ERASMUS+ KA1 mobilitási pályázatban szereplő az

Europass Teacher Academy által szervezett

Fluency and Language Development for Educational Staff

2019. július 29. – 2019. augusztus 09.

Executive Training Institute, Málta St. Julians

Előkészületek:

A fenti utazásom előkészületei hosszabb időre nyúlnak vissza. Miután iskolánkból több kollegám is részt vett az ETI általam kiválasztott kurzusán és egyértelműen pozitív véleményeket fogalmaztak meg, így én is kedvet kaptam hozzá. Egy salgótarjáni kollega, akivel együtt voltunk egy korábbi londoni Erasmus-kurzuson, nagyszerű praktikus tanácsokkal látott el.

Az angol nyelv nyelvtani alapjait középszinten talán már elsajátítottam, és írásbeli készségeim is megfelelnek ennek, azonban a hallott szöveg értése, valamint beszédfejlesztés céljából eljártam néhány hónapig egy szegedi nyelviskolába.

Utazás, megérkezés Máltára:

Az utazásom problémamentesen zajlott, egészen addig, amíg meg nem érkeztem a máltai repülőtérre. Ugyanis a repülőgép jelentős késéssel landolt, így a transzfer taxi (amit nem az ETI szervezett, hanem a szállásom, ami egy kétszobos sliemai hotel volt) nem várt meg. Ekkor viszont – első élményként - megtapasztalhattam a máltaiak segítőkészségét, hiszen miközben én szinte a csodára vártam, egyszer csak ott termett valaki, aki felajánlotta, hogy segít, és elvezetett ahhoz a pulthoz, ahol elmondtam a problémám, és egy-két telefon után megoldódtak a dolgok.

Aznap este „belekeveredtem” egy tradicionális fesztába Balluta Bay-nél, és a második pozitív, sőt megdöbbentő élményem itt ért: megláthattam (és főleg érezhettem), milyen az, amikor az emberek (egy nép) boldogan élik meg a hitüket, ünneppé téve a hétköznapot is. A tradíciók és a hit élő valóság Európa első keresztény országában.

Első nap az ETI-ben:

Az iskola egy minden igényt kielégítő, modern épületben van St. Julians városában (ami elég zsúfolt, és szinte teljesen egybeépült a fiatalok szórakoztató negyedével, Paceville-lel). Első nap reggel minden új kurzus résztvevőjét köszöntötte az oktatási igazgató, majd ismertette a beosztásokat. Így lett egy délelőtti, majd egy délutáni csoportunk: a délelőttiben négyen voltunk tanárok (egy spanyol, egy osztrák és két magyar nemzetiségű), a délutániban csatlakozott hozzánk még másik négy hallgató, akik közül egy német matematikatanáron kívül a többiek más foglalkozásúak voltak (mérnök, titkárnő stb.). Mindkét csoportban nagyon jól kezdődött a munka, ami megmaradt a folytatásban is. (Még aznap a másik

magyar kolleganó átkérte magát egy másik csoportba, mert a szintfelmérő eredményéhez képest ő egy erősebb csoportot szeretett volna, így én egyedül maradtam magyarként végig, ami az angol nyelv gyakorlásának maximális lehetőségeit is jelentette egyben számomra.)

A tanítás és a tanulás folyamata az ETI-ben:

Két anyanyelvi tanárunk volt, Niki (angol nemzetiségű) és Douglas (máltai – skót nemzetiségű). Niki csak az első napon tanított bennünket, de ekkor is kitűnt professzionalitása, rendszeressége. Tananyag szempontjából nagyon jól strukturált nap volt, amelyben a személyes bemutatkozásokra, valamint téma-alapú beszélgetésekre is sor került. Teljesen spontánnak tűnt az egész, pedig nem az volt, hanem egy nagyon jól felépített rendszert láthatunk. Sajnálom, hogy Nikivel nem tölthettünk több időt (aki elmondta érdekességként, hogy Szegeden él egy barátja).

A második naptól kezdve Douglas volt a tanárunk, aki teljesen más egyéniség, és nem kis kihívást jelentett számunkra a gyors ütemű skót beszédmód megértése... Ő is professzionális tanár, közvetlen egyéniség, az órái nagyon élvezetesek voltak, rengeteg beszélgetéssel, csoportmunkával. Nagyon sok tanácsot adott délutáni és esti programjainkhoz, hogy mi mindent érdemes Máltán felfedezni. Általa nem csak a máltai, hanem a skót kultúrába is bepillanthattunk, illetve sokszor kellett beszélnünk a saját országunkról adott támával kapcsolatban, s ezeket mind nagyon-nagyon élveztem.

Az első héten még inspector is járt az iskolában. Nem lehetett előre tudni, hogy mely órákat látogatja; a miénkbe bejött kb. 20 percre, majd minket is meghívtak egy kávéra a tanári szobába.

A második héten megszűnt a külön délutáni csoport, mert a társaink hazautaztak (volt, aki hat hetet töltött az intézményben), így maradtunk hárman végig az osztrák és spanyol kollegával, akikkel nemcsak együtt dolgozni volt kiváló és gördülékeny, hanem személyesen is közel kerültünk egymáshoz, sok időt töltöttünk együtt iskolán kívül is, és néha más kollegák is csatlakoztak hozzánk.

Társas programok, kirándulások:

Volt két vezetett kirándulás, amit az iskola szervezett, és előre be lehetett fizetni rájuk: Vallettába, ill a régi fővárosba, Medinába. A második sajnos egy kis csalódást okozott, mert az utolsó előtti napon este indultunk, a csúcsgalamban buszon töltöttük az idő egy részét, így Medinát csak rohamléptekben láttuk, a szó szoros és átvitt értelmében egyaránt. Be lehetett még fizetni a hétvégén külön egy gozói túrára, de én jobbnak láttam, ha fizikailag nem terhelem túl magam, hiszen bizonyos mozgásszervi problémáim miatt állandóan balanszíroznom kell az energiáimmal. A „nagy szigeten” is akadt bőven látnivaló...

Összegzés:

Sajnos nagyon hamar eljött a zárónap, de az élmény és a kapcsolatok megmaradnak.

Egy alapvetően beszédfejlesztő kurzuson vettem részt, ami azonban lefedte a többi nagyon fontos nyelvi készség fejlesztését is. Nagyon sokat kaptam személyesen is ettől a tanfolyamtól, hiszen elkezdtem „rendeltetésszerűen” használni a nyelvet... A továbbiakban szeretném B2-es szinten folytatni a tanulmányaimat.

Úgy tűnik, nem csak személyes, hanem iskolai szinten is gyümölcsöző lehet ez az út, hiszen nagyon jó esély van a spanyol iskolával Valenciában egy job shadowing program kidolgozására.

Szeged, 2019. augusztus 14.

Kocsis Klára